

Motion till riksdagen 2009/10:C425

av **Lennart Sacrédeus (kd)**

Utredning om civilrättsligt ingående av äktenskap

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning som ser över hur en civilrättslig lösning för ingående av äktenskap kan utformas i lagstiftningen.

Motivering

Opinionen kring äktenskapet har visat sig kunna svänga väldigt snabbt i vårt land. Inte längre tillbaka än år 1994 tog samtliga politiska partier i Sveriges riksdag bestämt avstånd ifrån att äktenskap skulle kunna ingås mellan två män eller två kvinnor. Det största partiets företrädare stod till och med i plenisalen i Sveriges riksdag och lovade högtidligt att äktenskap för enkönade par inte skulle komma i framtiden.

I dag har vi partier som inte bara genomdrivit denna förändring, utan som också har påbörjat arbetet med hur en antalsneutral äktenskapslagstiftning ska utformas. RFSL:s och Miljöpartiets båda ungdomsförbund gjorde ett gemensamt uttalande bara timmarna efter omröstningen den 1 april i Sveriges riksdag med krav på att månggifte måste legaliseras. Detta är verkligheten i dag 15 år efter Socialdemokraternas svikna löfte i plenisalen.

Medier och opinionsbildare har drivit utvecklingen i vårt land i riktning bort ifrån en traditionell syn på äktenskapet. Det är ett arbete som inleddes långt innan frågan om äktenskap för enkönade par var den prioriterade frågan.

I debatten som föregick beslutet om en könsneutral definition av äktenskapet, uttalades ett starkt stöd för att det rättsliga äktenskapet – den enda del som utretts inför beslutet – skulle handhas av staten ensam; Sverige skulle övergå till en civilrättslig lösning. Kristdemokraterna hörde till dem som föreslog detta, och i den motion som följde på propositionen säger sammanfattningen följande:

Fel! Okänt namn på

För att finna en konstruktiv lösning som respekterar de olika ingångsvärderna som finns i denna fråga föreslår Kristdemokraterna i denna motion ett förslag till en ny juridisk ordning för samlevnad mellan två vuxna personer. Förslaget har sin grund i förhållandet att kyrka och stat numera är åtskilda och innebär att myndighetsutövningen i detta sammanhang förbehålls staten.

Regleringen sker, enligt förslaget, genom införande av en civilrättslig samlevnadsbalk, förslagsvis benämnd giftermålsbalk. Begreppet äktenskap tas bort från lagstiftningen. Både par av olika och av samma kön får enligt denna reglering gifta sig genom en registrering. Rättsverkningarna är knutna till registreringen och är desamma i båda fallen. I myndighetsutövningen görs alltså ingen åtskillnad mellan sam- och olikkönade par. Myndighetsutövningen förbehålls det offentliga och utövas inte av religiösa samfund eller andra institutioner eller personer vid sidan härav.

Välsignelseakter i skilda former och andra ceremonier i sammanhanget blir en fråga för kyrkor, samfund och andra sammanslutningar och självklart för parterna själva. Staten kan och bör inte ha något inflytande över hur människor väljer att manifesteras sin kärlek och få den välsignad. Därmed är också religionsfriheten respekterad.

Införandet av civilrättsligt reglerad samlevnad är ett sätt att garantera att alla par som vill gifta sig behandlas lika och är också en rimlig konsekvens av delningen mellan kyrka och stat. Genom att återföra äktenskapsbegreppet till det civila samhället respekterar vi dess djupa kulturella och religiösa innebörd.

I flera andra länder gäller redan civilrättsligt reglerad samlevnad. I exempelvis Spanien, Frankrike, Tyskland och Brasilien sker först en civilrättslig registrering och därefter eventuellt en religiös välsignelseceremoni.

En viktig faktor i denna fråga är att äktenskapet för många har såväl en social och rättslig dimension som en religiös. Cirka hälften av alla äktenskap i Sverige ingås i en kyrka eller annan helgedom.

Inom trossamfunden finns i dag en stor och växande misstro mot den vigselfrihet utan vigselflikt som i dag utlovas av regeringen, inte minst efter de uttalande som statsministern och vice statsministern gjorde i debatten om att ”bröllopsklockor” skulle ljuda före sommaren 2009. Detta uppfattades som att de politiska partierna skulle tvinga fram sin agenda i bl.a. Svenska kyrkan, trots att den i dag är en fri kyrka i relation till staten – och också borde vara det till partipolitiken.

Till detta ska läggas att partiledaren för v gått så långt att han tydligt sagt att han, när möjlighet ges, via lagstiftning vill tvinga trossamfunden att viga, med enda alternativ att vigselrätten dras in från de trossamfund som inte böjer sig för den statliga makten.

Det är inte svårt att se hur politiker genom beslutet som nu fattats velat marginalisera främst den kristna kyrkan i Sverige, och tvinga kristna att överge eller kompromissa med sin övertygelse och anpassa sig efter dessa politikernas egna ideologi, övertygelser och världsbild. Frågan handlar ju nämligen inte om att det skulle vara en mänsklig rättighet för enkönade par att ingå äktenskap, eller att den tidigare lösningen med äktenskap för man–kvinna och partnerskap för enkönade par inte var diskriminerande. Beslutet grundar sig enbart på majoritetens åsikter. Nu har den politiska majoriteten medvetet splittrat Sverige inom ett för samhället grundläggande område, trots

Fel! Okänt namn på

att det fanns en kompromisslösning som skulle tillgodosett båda sidors krav i debatten.

Det är rimligt att tro att Sverige förr eller senare kommer att ha en civilrättslig lösning i fråga om äktenskapet. För att värna religionsfriheten vore det välkommet att detta skedde så fort som möjligt. Riksdagen bör därför ge till känna för regeringen som sin mening att det bör tillsättas en utredning som ser över hur en civilrättslig lösning för ingående av äktenskap kan utformas i lagstiftningen.

Stockholm den 1 oktober 2009

Lennart Sacrédeus (kd)